

VĚŘÍCÍ FANATIK?

**Štěpáne, Štěpáne,
nemuselo se ti to stát...**

„Štěpáne, Štěpáne, proč jen jsi nebyl trochu víc opatrný? Nemuseli by tě ukamenovat! Kdybys byl opatrnější, nemuselo se ti to stát. Říkali jsme ti, nemluv proti nim, a hlavně jim nemluv o tom Kristu, když je to provokuje, a nedělej ty zázraky v jeho jménu... Sloužit chudým, to ano, to společnost oceňuje, ale člověk nemusí být hned fanatikem... Musíme být tolerantní, každý má právo na svůj názor, na svou pravdu...“ Možná, že takhle nějak bychom dnes domlouvali jáhnu Štěpánovi, kdyby žil v naší době. Radili bychom mu, aby to moc s tou vírou nepřeháněl, protože má život před sebou. Mohl přece odvést spoustu práce pro církve, takový schopný člověk to byl – jen kdyby byl trochu rozumný.

**Svědčil slovem
i skutkem**

Církev je ale na toho nerozumného mladíka prvotní církve už 2000 let hrdá, právě proto, že nebyl polovičatý, že dokázal svědčit slovem i skutkem, že za tím, co věřil, také stál, že to dokázal ústy i vyznat a že pro svou víru v Krista zaplatil i cenu nejvyšší.

Štěpán sice prohrál, ale...

Štěpán provokuje, a proto podstupuje mučednictví, jak se to děje v každé netolerantní společnosti. Bůh ale dokáže zlo proměnit v dobro: evangelium tak mohlo být hlášáno nejen v Jeruzalémě, ale až „na konec země“ (Sk 1,8). Duch svatý využívá Štěpánova nadšení i jeho „bojovné povahy“ k přípravě prostředí: Štěpán sice prohrává, ale zvěst evangelia se může skrze rozprchlé křesťany rozšířit do celého světa. Pronásledování vždy církvi pomohlo, aby se neukolébala ke spánku a našla své misijní kořeny, jež jsou zárukou její trvalé svěžesti.

Chceš se někomu mstít?

Pokud se chceš někomu mstít, pohlédni nejdříve na toho, který visí na kříži, a poslyš, jak se modlí: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ „Dobře,“ řekneš, „on to mohl učinit, ale ne já. Neboť já jsem člověk, a on byl Bůh.“ Je-li ti tedy příliš, abys následoval svého Boha, podívej se na Štěpána, který byl právě tak jako ty služebníkem téhož Pána. Byl Štěpán člověk nebo Bůh? Byl to člověk, právě jako ty.

To, co však učinil, nemohl učinit bez pomoci toho, kterého i ty vzýváš. Zpočátku svatý Štěpán ještě stál a modlil se: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha“, pak však klesl na kolena a modlil se za ty, kteří jej kamenovali. „Pane, nepřičítej jim tento hřích“ (Sk 7,59.60). Jeho poslední modlitba platila jeho nepřátelům.